

at Sygekassernes Udgifter maatte stige i betydelig Grad, idet Sygekasserne blev tvungne til vedblivende at beholde saadanne Medlemmer, som paa Grund af deres Helbredstilstand ikke egner sig til vedblivende at være nydende Medlemmer af en Sygekasse.

2) Med Hensyn til den paaklagede Fortolkning af Fattiglovens § 63 skal man oplyse, at det omhandlede Tilfælde blev afgjort ved Ministeriets Skrivelse af 18. December 1909. Ved denne blev det statueret, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der vil kunne ydes Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 til Bestridelse af Udgifterne ved fortsat Kur og Pleje til en ung Pige mellem 15 og 18 Aar, maa afhænge af, om hendes Fader kan anses som trængende til Hjælp som Følge af Datterens Sygdom. Dette Resultat skyldtes formentlig Hensynet til, at Forsørgelsespligten efter Fattigloven paahviler Forældre indtil deres Barns fyldte 18de Aar, saaledes at den Hjælp, der forinden ydes Barnet af det offentlige, ikke kan medføre Fattighjælps Virkning for Barnet, og det forekommer derfor Inspektoratet at være tvivlsomt, om en Forandring kan gennemføres, medmindre Fattiglovens Regler om Forsørgelsespligten samtidig ændres. I øvrigt er det, saa vidt Inspektoratet bekendt, mere det Forhold, at Barnets Fader i det omhandlede Tilfælde ikke blev anerkendt for at være trængende til offentlig Hjælp, der har vakt Mishag hos Foreningen „Boserups Minde“, men om Berettigelsen af Klagen over den i saa Henseende truffne Afgørelse, der skyldes Københavns Magistrat, kan Inspektoratet ikke udtale sig.

(Underskrift).

Indenrigsministeriet.
